

Listopad

**Bláto, déšť a kupa listí,
na podzim to všechno sviští.
Vítr fouká, bouřka straší,
na nebi se draci vznáší.**

**Hnědá, žlutá, červená,
pro podzim jak stvořená.
Bláto cáká, listí padá,
je to pěkná podívaná.**

**Děti listy sbírají,
maminky se dívají.
Musíte to dosbírat,
už je totiž čas jít spát.**

Iveta Kučerová, 9. E

Čas letí jako bláznivý, já nechytím ho ani vy. Ano, je to tak, čas letí a s ním i školní rok. Ani jsme se nenadáli a máme tu listopad. Bohužel letos se zpočátku začal podobat svým počasím spíše prosinci. Místo barevného listí začaly padat vločky sněhu. Ale ani to nás neodradilo a připravili jsme pro Vás listopadové číslo časopisu. Opět se můžete začíst do krásné detektivky, slohové práce, vtipů, projít si snář nebo si vyluštit křížovky. Ve škole nás navštívil bývalý šéfredaktor Slováckých novin Jiří Jilík, o jehož návštěvě Vás také informujeme.

Za redakci Jarmila Tomešková

Co o listopadu říkají pranostiky?

Když krtek v listopadu ryje, budou na Vánoce létat komáři.

Listopadové hřmění pšenici ve zlato mění.

Když listí dlouho nepadá, krutá zima se příkrádá.

V listopadu příliš mnoho sněhu a vody, to známka příští neúrody.

Listopadové sněžení neškodí vůbec osení.

Jaký listopad, takový březen.

Důležitá data v kalendáři

17. 11. – Den boje za svobodu a demokracii.

Sedmnáctý listopad je v české historii spojen především se studentstvem - konkrétně s manifestacemi, při nichž na sebe mládež vzala roli nositele vědomí národa.

V roce 1939 se v mohutnou manifestaci odporu proti okupaci změnil pohřeb Jana Opletala, který byl smrtelně zraněn při zásahu německých vojáků proti průvodu na oslavu vzniku republiky. O padesát let později se vydal patnáctitisícový průvod studentstva z Vyšehradu do centra města opět. Důvodem bylo jak uctění památky právě Jana Opletala, tak protest proti pokračující nesvobodě.

Simona Horáková, 8. A

Příběh tužky Ivety

Ležela jsem takhle na pultě a najednou „cililink“, zvonil zvonek u dveří a první zákazník vešel dovnitř. Byla to paní Borůvková. Přišla ke mně a řekla: „Taková krásná tužka, ale vezmu si raději propisku, ta vydrží déle.“ „Taková drzost,“ říkala jsem si. Už bylo skoro šest hodin a mělo se brzy zavírat. Najednou vešla do krámu paní Popelková se svým synem. Jak mě její syn Toník uviděl, řekl: „Mami, kup mi, prosím, tu tužku.“ „Tak dobře, Tome,“ řekla maminka. Tak moc jsem se těšila na svůj nový domov.

Jen co mě vyndali z nákupní tašky, tak mě Tomík popadl a začal se mnou kreslit. Trochu jsem mu pomáhala, protože mu to tak ještě nejde. Dokonce jsem se skamarádila s gumou Járou. Tomík dává věcem jména podle kamarádů. Například guma Jára se jmenuje podle Járy, který je totálně vygumovaný. Já jsem dostala jméno Iveta, podle Ivety, která se Tomíkovi líbí. Říká, že jsem krásná jako ona.

Usnula jsem a spalo se mi krásně. Jenomže když jsem se ráno probudila, ležel jsme v nějaké zazipované látkové krabičce a vedle mě ležely pastelky, pero a tužka, která se jmenovala Tadeáš, tak se jmenoval Tomíkův nejlepší kamarád. Tadeášem Tomík rýsoval, jak mně sdělil. Když jsem najednou zjistila, že jdeme do školy.

Ve škole mě Tomík chtěl ukázat Ivetce, ale dvojčata Sobotkovi mě sebrala a začala si se mnou házet. Jak mně bylo špatně, myslela jsem, že omdlím. Tomík se mě pokusil chytit, už jsem se viděla na zemi, to by bylo špatné, kdybych spadla, protože by se ve mně polámala tuha, to bych byla na vyhození. Už chybělo jen pár centimetrů, ale Tomík mě chytil a dal zpátky do toho, čemu se říká pouzdro.

Od těch dob píšu s Tomíkem diktáty, testy a vůbec, do čeho se ve škole píše. A mám tajemství, ale Vám to řeknu, zamilovala jsem se totiž do Tadeáše.

Kateřina Oharková, 6. B

Čtu, čteš, čteme

Jitka Komendová
Láska na prodej

Sedmnáctiletá Eliška Marková má převrácený život naruby. Rodiče se rozvádějí a zůstává sama s matkou, která začne pít alkohol. A tak Eliška odjíždí na prázdniny k babičce. Jednoho večera, když se s partou vrací z diskotéky, se jim stane autonehoda. Naštěstí všichni vyvážnou jen s lehkými zraněními. Eliška si poraní koleno. Musí ale odjet domů, protože neví, co je s mámou. Jenže doma je to pořád stejné. Už neví, jak dál a zavolá matčině kamarádce Vladěce a pozve ji, aby si s ní povykládala a vymluvila jí to pití. Vladěka jí jako zázkamem donutí jít k psychiatrovi. Eliščina maminka se mezitím léčí, ale Eliška musí jít ležet do nemocnice s kolenem. V nemocnici potká Petra, který „prý“ vlastní bar, kde by si mohla přivydělat. Domluví si spolu schůzku, ale Eliška mu naletí a ocitne se na E55 jako prostitutka. Neví, co má dělat, ale naštěstí je tam jeden kluk, který jí z toho pomůže ven. Skrz Dana, jejího kamaráda, který přijde jako zákazník, zaplatí za ni a ujede s ní domů. Nakonec se maminka uzdraví a dá se dohromady s psychiatrem, který ji vyléčil. Eliška začne žít od začátku a na všechno se snaží zapomenout.

Doufám, že si vezmete z tohoto příběhu poučení a nikdy se do podobné situace nedostanete.

Martina Zajicová, 9. C

101 věcí, které bys měl/a udělat dřív, než se tě zmocní stáří a nuda

Uspěj v něčem, co ti nejde

Je vážně škoda, že nemůžeme být dobří ve všem. Vždycky se totiž najde aspoň jedna věc, kterou bychom tak rádi uměli a která nám připadá nemožná. Ať se ti ale nikdo nesnaží namluvit, že něco nezvládneš. Proslulý vynálezce Thomas Alva Edison přiznal, že génius se skládá z 1% inspirace a z 99% dřiny. Chceš-li tedy uspět v něčem, co ti nejde, musíš na tom pořádně zapracovat. Až se ti to nakonec povede, tvůj úspěch bude daleko hodnotnější, neboť jsi ho vybojoval/a proti nepříznivým okolnostem. Dokaž, že se mylí ti, kdo o tobě pochybují. Proměň svou slabost v sílu.

Porad' si s tím

- Stydíš se na školní diskotéce vlézt na parket, protože máš dojem, že neumíš tančit? Vždycky si tě do týmů při tělocviku vybírají jako posledního? Dostaneš při hraní počítačové hry pokaždé na frak? Jsi nejhorším ze třídy v některém z předmětů? Nastal čas to změnit! Pokud tě neúspěch netrápí, nebudeš se tolik snažit zlepšení, proto si vyber něco, v čem bys doopravdy chtěl/a být dobrý/á.
- Zkoušel/a jsi to? Někdy si myslíme, že nám něco nejde, aniž bychom se o to doopravdy pořádně pokusili. Ale dokud to nezkusíš, jak můžeš stvrdit, že ti něco jde či nejde?
- Součástí celého postupu je učení se z vlastních chyb. To je vlastně důležité ve všech oblastech života. Chyby a omyly k učení patří. Určitě jsi slyšel/a, jak se říká, že žádný učený z nebe nespadl. Snaž se, zlepšuj se a sklízej úspěchy.

Barbora Nucová, 8. C

Detektivka

Na co vrah zapomněl

Jednou pozdě večer, když seržant Wilson vybral jako místo schůzky stanici pátého okrsku, se Sherman přistihl, jak nervózně popochází ve vestibulu, venku z hlavní haly, a nedočkavě svého přítele vyhlíží.

„Pane Holmesi, dobrý den! Čekáte na seržanta?“ To řekl Maloney, jeden z policistů, svalnatý obr se širokým úsměvem. „Vevnitř máme židle, kdybyste si chtěl sednout.“

„To nebude třeba. Wilson řekl, že přijde o půl jedenácté.“

„A kolik je teď hodin?“ otázal se Maloney.

„Jak se lidé mohou obejít bez hodinek?“ pomyslel si Sherman, když si z kapsy vytahoval své stříbrné kapesní hodinky. „Je dvaadvacet hodin dvacet šest minut. Takže už jenom pár minut.“

„Tohle je starožitnost?“ Další policista právě přicházel na stanici a hned si Shermanových vzácných hodinek všiml.

„Á, dobrý den, pane Valdezi.“ Podržel hodinky, aby si je policista mohl prohlédnout.

Valdez byl tmavý, větrem ošlehaný a vážně vyhlížející muž. „Je to Vaše dědictví, nebo jste to koupil v zastavárně?“ zavtipkoval.

Dřív než mu Sherman mohl odpovědět, přišel třetí policista. Blížil se začátek noční směny.

„Pane Longo,“ zamával Sherman.

„Ahoj, Shermie,“ odpověděl mu vysoký, přátelský pochůzkář a pohrával si při tom s klíčem na řetěze. „A vy, chlapi, budete tady stát celou noc, nebo jdete do práce?“ Nato odemkl dveře a loudal se dovnitř. Maloney a Valdez se k němu cestou do kabiny, kde se převlékají uniformy, přidali.

Zamčené dveře se otevřely a vykoukli z nich najednou Valdez a Longo. „Shermie?“ zeptal se Longo zaraženě. „Mohl bys jít sem?“

Sherman vešel za nimi do šatny. U otevřené skříňky tu leželo tělo poručíka Wheelera, krvavý pendrek pár centimetrů od proražené lebky. Maloney stál nad tělem a vypadal stejně ohromeně jako druzí dva.

„Našli jsme ho, hned jak jsme vešli dovnitř,“ řekl Longo, „tělo je ještě teplé.“

„Vím, že musíme dodržet předepsaný postup,“ řekl Valdez, „ale mít policistu zavražděného na policejní stanici, a ještě k tomu jiným policistou...“

„Jiným policistou?“ zeptal se Sherman ohromeně.

„Jenom policisté mají klíče od šaten,“ řekl Maloney. Ukázal na dveře, na kterých bylo napsáno „Východ“. Tohle je únikový východ, ale dá se otevřít jenom zevnitř.“

„A jediný vchod sem je ten z vestibulu?“

„Ano,“ řekl Longo. „Takže jediné pokud byste věděl o nějakém kouzlu, kterým by se sem mohl dostat někdo cizí...“

Sherman vždy snil o takové chvíli, kdy bude obklopený policisty, kteří ho budou žádat o pomoc. Zrakem zkoumal napůl oblečeného muže. „Byl na odchodu, nebo přicházel?“

„Myslím, že na odchodu,“ řekl Longo. „Poručík pracoval na Odděleních vnitřních záležitostí, měl na starosti korupci u policie.“

„Mluvil s ním někdo z vás v poslední době?“ zeptal se Sherman.

„Na čem pracoval?“

Maloney pokrčil rameny. „To je moje první směna, co jsem se vrátil z dovolené. Neviděl jsem ho aspoň týden.“

„Já jsem ho potkal včera,“ řekl Valdez. „Neříkal toho moc, ale měl jsem pocit, že je blízko odkrytí něčeho velkého.“

„Vyptával se mě asi před týdnem,“ řekl Longo a vypadal nespůj. „Prošetřoval obvinění policisty, který prý bere úplatky od místní herny.“

„Policisty, který měl noční?“

„Možná toho, s kým se tu měl setkat,“ Valdez ztišil hlas. „Nepoctivého policisty na noční, který si myslel, že Wheeler je už moc blízko pravdě.“

V šatně se rozhostilo ticho. „Ehm,“ odkašlal si nakonec Maloney a podíval se na hodinky. „Ostatní přijdou každou chvíli. Co myslíte, že bychom měli dělat, pane Holmesi?“

Sherman měl o tom dobrou představu a ta představa se týkala jednoho ze tří policistů, kteří před ním stáli.

Kterého policistu Sherman podezdrívá a proč?

Řešení naleznete na straně 13.

Martina Obdržálková, 8. A

Akce školy

Prohlídka Uherského Hradiště

V „Hradišti“ se už neztratím... Za památkami královského města Uherské Hradiště.

Hradiště zná určitě každý z nás, ale dovědět se něco více o významných památkách jsme se rozhodli koncem října a začátkem listopadu v rámci hodin zeměpisu v 8.roč. Naše prohlídka začala na Masarykově náměstí, kterému vévodí komplex jezuitských budov, Nová radnice...

Na Mariánském náměstí naši pozornost upoutal morový sloup z cetechovického mramoru, obdivovali jsme originál barokní kašny...

Po celé trase historickým jádrem města jsme pozorně naslouchali odbornému výkladu průvodkyně a rozšířili si tak své poznání a kulturní rozhled.

Jarmila Králová

7

Jiří Jilík
Od vzniku Velké Moravy až po zánik Veligradu

8. 11. 2007 jsme se všichni ve třídě 8.A posadili plní očekávání, co se na nás chystá. Otevřely se dveře a do nich vstoupil šedivý pán, který vypadal jako postarší člověk, který už má něco za sebou. Hlavou mi blesklo: „No tak uvidíme.“ Rozvážně a spokojeně se představil, podíval se na nás a pomalu začal vyprávět o Velké Moravě. Upřímně řečeno, tak moc mě dlouho nic neohromilo, bylo to jako příběh postupně navazující na sebe, takový, jaký se předčítá malým dětem, jen s tím rozdílem, že my jsme už velcí. Slova, která volil, ten volný a přitom poutavý hlas, který byl tak příjemný a uvolňující, bylo to úžasné.

Opravdu mě upoutalo povídání o kunovském kostele, zdejší lidé se domnívají, že jsou pod ním ukryty tajné krypty, kde je docela možné místo pro uložení ostatků Metoděje. Jenže problém je v tom, že se nemůže rozkopat půlka kostela jen kvůli nějakým domněnkám pár místních lidí.

I když je to škoda. Copak Vás by to nezajímalo? Kdyby to jen trochu šlo, určitě bych se chtěla podívat, zda pod tímto kostelem jsou tajné krypty, či nikoli. Pan Jilík mi do hlavy nasadil pár brouků, na které bych ráda našla odpověď.

Zkrátka a jednoduše bylo to super a všichni pevně doufáme, že jsme se neviděli na posledy.

Jana Hrnčířiková, 8. A

Austrálie - kouzelný svět protinožců

Říká Vám něco Ayers Rock neboli Uluru, koala, bumerang, termít? To je dobře, protože jste si právě připomenuli Austrálii.

Dne 14. listopadu 2007 měli žáci 6. a 7. ročníků možnost dozvědět se více o Austrálii. Za doprovodu hudby na tajemný nástroj didgeridoo domorodých obyvatel se od reportérů, kteří procestovali celou Austrálii, dozvěděli zajímavosti, jak se Austrálie dostala na "své" místo ve světě při pohybu kontinentů, ale i vše, co se týká rostlinstva, živočišstva a podmořského světa. Nejen to, ale i jak se dotkne obyvatel nedostatek vody nebo co může způsobit ozonová díra nad tímto kontinentem. Jednotlivá vyprávění byla doprovázena překrásnými fotografiemi nebo krátkými filmy.

Eva Koňářiková

O čem se nám snívá?

Borovice: Je znamením štěstí, lásky a pracovních úspěchů.

Bříza: Čeká na tebe velké, ale krátké štěstí .

Dub: Představuje rodinné štěstí a harmonii.

Jalovec: Čeká tě smutek, který tě však již brzy opustí.

Javor: Brzy ti někdo řekne, že tě miluje.

Jedle: Příslib bohatství a dlouhého života.

Jeřabina: Dej si pozor na lehkomyšlnost a lenost.

Krajina: V nejbližší době dostaneš peníze.

Les: Čekají tě přirozené změny v životě.

Lípa: Budeš žít spokojeně a bez větších problémů.

Líska: Brzy najdeš skvělého přítele.

Louka: Potkáš někoho, koho máš již dlouho moc rád/a.

Mech: Čekají tě ocenění a vyznamenání za pracovitost.

Močál: Čekají tě nepříjemné povinnosti a úkoly.

Nebe: Brzy tě někdo pochválí a odmění za dobrou práci.

Oceán: Celá rodina bude opět šťastná a spokojená.

Park: Potkáš nového přítele.

Pevnina: Budeš mít přítele, na kterého je spolehnutí

Potok: Čekají tě nepěkné problémy.

Jana Hrnčířiková, 8. A

Kam za kulturou v Uherském Hradišti?

Divadlo

Slovácké divadlo nabízí v měsíci listopadu tato představení:

Song pro dva

Rychlé šípy

Donaha

Pýcha a předsudek

Jak čert vyletěl z kůže

Sugar

Šťovík, pečené brambory

1 + 2 = 6 (Jedna a dvě je šest)

Willon F. (Na krk oprátku ti věší)

Bližší informace na internetové adrese: www.slovackedivadlo.cz

Kino

V kině Hvězda můžete v měsíci listopadu zhlédnout tyto filmy:

Medvídek

Vášeň a cit

Invaze

Gyml

Edith Piaf

Harry Potter a Felixův řád

Divoké vlny

Půlnoční kovboj

Václav

Zlatý kompas

Once

..... a další

Bližší informace na internetové adrese: www.mkuh.cz

Koncerty a doprovodné akce

- 1) Vánoční koncert orchestru Václava Hybše s Nad'ou Urbánkovou a sólisty
6. 12. 2007, 19:30, Klub kultury
- 2) Vánoční koncert Svatopluku
14. 12. 2007, 17:00 a 19:30, Reduta
- 3) Screammers – vánoční speciál
18. – 19. 12. 2007, 19:30, Klub kultury
- 4) Ať žijí duchové
26. – 27. 12. 2007, 14:00 a 16:00, Reduta

Alena Kulleová, Kristýna Kovaříková, 8. C

Řešení detektivky

Sherman Holmes ukázal prstem na Longa. Mladý a vysoký policista přešel na jeho stranu a naklonil se tak, že měl ucho jen pár centimetrů od Shermanovy pusy. „Udělejte, co vám řeknu,“ zašeptal Sherman. Longo přikývl. „Zatkněte Maloneye.“

Za chvíli vytáhl pistoli a namířil ji na svalnatého obra. „Maloneyi, jste zatčen.“

„Cože?“ rozčílil se Maloney.

„Přišel jste dnes na směnu brzy, protože jste měl schůzku s Wheelerem. Zabil jste ho. Hádám, že jste byl od krve, a tak jste se šel rychle osprchovat. Nechám prověřit šaty ve vaší skříňce.“

„To je směšné,“ řekl Maloney.

„Odešel jste únikovým východem, ale udělal jste jednu chybu.“

„Zapomněl jste si hodinky.“

„O čem to mluvíte? Hodinky mám přece tady.“

„Já vím. Ale když jsme se potkali ve vestibulu, tak jste je ještě neměl. Ptal jste se mě, kolik je hodin. Když mě tihle dva šli zavolat, tak jste je sebral a nasadil si je.“

„Ne,“ protestoval Maloney. „Hodinky jsem si tu zapomněl na konci včerejší směny.“

„Ale vždyť jsi měl dovolenou,“ usmál se Longo. „Dobrá práce, Spermie.“

Rozhovor s paní učitelkou Petrou Šachovou

Dobrý den, paní učitelko, chtěli bychom se Vás zeptat na nějaké otázky, které by nám o Vás prozradily něco víc.

1) Kolik je Vám let?

34

2) Jste vdaná?

Ano.

3) Máte děti? Jestli ano, jak se jmenují a kolik jim je let?

Mám 3,5letou dceru Tinu.

4) Jakou máte ráda barvu? Proč?

Mám ráda všechny barvy podzimu symbolizující zemi – oranžovou, hnědou, žlutou, červenou...

5) Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a pití?

Dávám přednost rybě a zelenině, piji zelený čaj. Večer si občas otevřeme láhev kvalitního vína.

6) Kde je Váš domov?

Mým domovem je tato země. Mám kořeny tady a nikdy bych to neměnila.

7) Jaké byste si přála auto, kdyby nezáleželo na penězích?

Červené Ferrari.

- 8) Měla jste někdy v mládí nějakou přezdívku? Pokud ano, jakou?
Ano, říkali mi Liška.
- 9) Jaký je Váš největší trapas?
Velký trapas jsem snad ještě nezažila. Jen řadu těch běžných, malých.
- 10) Sledujete po večerech nějaký televizní seriál?? Jaký? Co se Vám na něm líbí?
Dávám přednost dokumentům. Docela se vydařila Ordinance v růžové zahradě, našla jsem se v ní.
- 11) S kým byste chtěla ztroskotat na pustém ostrově?
S mým manželem, dítětem a přáteli.
- 12) Chtěla byste si zahrát v nějakém seriálu?
Ne.
- 13) Který předmět Vám šel ve škole nejhůř a který naopak nejlépe?
Trpěla jsem v hodinách hudební výchovy, milovala jsem předměty přírodovědně zaměřené.
- 14) V kolika letech jste prožila první lásku?
Ve školce. Sokyni jsem při kreslení počmárala obrázek.

Otázky kladla Lucie Straňáková, 8. C

Něco pro zasmání

Společenská výchova

Při hodině společenské výchovy paní učitelka vysvětluje:

"Po schodech jde nahoru vždycky muž. Kdo by mi dokázal říct proč?"

Přihlásí se Pepíček: "Žena přece nemůže vědět, ve kterém patře ten pán bydlí."

Učitel k žákovi: "Kdo jsou lidé, kteří si berou věci, i když jim nepatří?"

Děti nechápou. "Tak například. Co bych byl, Pepíčku, kdybych teď sáhl takhle do tvé kapsy a vytáhl 100 korun?"

"Kouzelník, pane učiteli".

Blondýnka a dvojčata

Leží blondýnka na poporodním pokoji a brečí. Sestra přijde a ptá se jí: "Paní, proč pláčete? Vždyť máte krásná dvojčátka!" Blondýnka odpoví: "Jenže já nevím, s kým mám to druhé."

Lékařská prohlídka

Když se muž svlékl do půl těla u lékaře, ukázala se řada podlitin, škrábanců a modřin. Lékař se ho zeptal: "Vy jste fotbalista nebo boxer?" "Nic z toho, pane doktore. My jen s manželkou bydlíme u tchýně."

Ztracené dítě

Příběhla na policejní stanici uplakaná matka: "Ztratil se nám Jaroušek, najděte nám ho!" "Moment, paní, to nejde jenom tak, musíme sepsat protokol. Říkáte Jaroušek? Chlapec nebo děvče?"

Na listopadovém čísle časopisu se podíleli:

Šéfredaktor: Jarmila Tomešková.

Grafická úprava: Igor Osoha, Gabriela Růžičková, Petra Křenová.

Redakce: Iveta Kučerová, Simona Horáková, Kateřina Oharková, Martina Zajícová, Barbora Nucová, Jana Hrnčířiková, Martina Obdržálková, Radka Vaculíková, Eva Náplavová, Petr Pištěk, Lukáš Vaculík, Lucie Straňáková, Alena Kulleová, Kristýna Kovaříková.

Děkujeme za příspěvky pí uč. Králové a Koňářikové.